

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Ulviczki Éva ügyvéd (.....) által képviselt felperes neve (....) felperesnek a Potoczky Ügyvédi Iroda (...; ügyintéző: dr. Potoczky Iván ügyvéd) által képviselt alperes neve (....) alperes ellen védjegybitorlás megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2017. október 19. napján kelt 1.P...../2017/6. számú ítélete ellen az alperes 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 75.000 (Hetvenötezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes 2015. július 15. napjától 2016 októberéig azzal, hogy „VITAMAX D3” megjelölést helyezett el állatoknak szánt készítményein, azt forgalomba hozta, eladásra felkínálta és reklámozta, bitorolta a felperes lajstromszámú védjegyét. Ezért az alperest eltiltotta a további jogsértéstől és kötelezte, hogy 15 napon belül szolgáltatson adatot a bitorlással érintett termékekkel és a bitorlással megvalósuló cselekményekkel kapcsolatban akként, hogy 2015. július 15. napjától kezdődően adjon igazolást az általa gyártott, raktáron tartott, forgalomba került termékek mennyiségéről, azok hollétéről, a jogsértő termékek forgalmazásával elért bruttó árbevételről havi bontásban, továbbá adjon tájékoztatást a termékek terjesztésére kialakított üzleti kapcsolatokról, ezen belül a kis- és nagykereskedő partnereiről, cégnév, címelérhetőség, részvételi minőség megnevezésével. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül, 15 nap időtartamra tegye közzé az ítélet jogsértést megállapító részét a www.t....hu weboldalán a nyitó oldal felső egyharmad részén 16-os méretű, fekete színű betűkkel, Times New Roman betűtípussal, valamint az általa kiadott „T. H.” havonta megjelenő kiadványában, a következő lapszámban a kezdő oldal felső egyharmad részén 16-os méretű, fekete színű betűkkel, Times New Roman betűtípussal. Végül kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 321.750 forint perköltséget.

A tényállás szerint a felperes jogosultja a 2011. április 8-i elsőbbségűlajstromszámú „Vitamix-B” védjegynek, aminek oltalma a Nizzai Megállapodás 5. osztályában gyógyszerészeti és állatgyógyászati készítményekre terjed ki. A felperes állatgyógyászati, állat-egészségügyi és állatélelmezési készítményeket gyárt és forgalmaz.

Ismertette, hogy az alperes a „VITAMAX D3” megjelölés védjegyoltalmát kérte. A lajstromozás ellen a felperes felszólalással élt. A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a védjegybejelentést elutasította, a határozat ellen benyújtott megváltoztatási kérelmet a Fővárosi Törvényszék 3.Pk...../2015/9. számú végzésével jogerősen elutasította. Az alperes 2015 júliusától a megjelölést állatoknak szánt vitaminkészítményen használta, a terméket forgalmazta és reklámozta a tolnagro.hu

weboldalán, valamint a „T. H.” című kiadványában. A felperesi felszólító levélre küldött válaszában közölte, hogy a még birtokában lévő 2 db terméket 2016 októberében értékesítette.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes 2015. július 15-től 2016 októberéig azzal, hogy „VITAMAX D3” megjelöléssel ellátott terméket forgalmazott, eladásra felajánlott és reklámozott, bitorolta védjegyét, továbbá eltiltásra, elégtételadásra és adatszolgáltatásra is kérte őt kötelezni. Az alperes a kereset elutasítását indítványozta, vitatva annak jogalapját.

Az elsőfokú bíróság - utalva a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 12. § (1) bekezdésére, (2) bekezdés b) pontjára, (3) bekezdés a), b) és e) pontjára, 27. § (1) bekezdésére, (2) bekezdés a), c) és d) pontjaira - a keresetet alaposnak találta.

A hiteles lajstromkivonattal igazoltnak látta, hogy az 5. osztályba sorolt termékek vonatkozásában a védjegy oltalom alatt áll és annak a felperes a jogosultja. Rögzítette, miszerint a perben nem volt vitás, hogy a védjegy árujegyzékébe tartozó árukhoz hasonló termékeken valósult meg az alperesi megjelöléshasználat. Rámutatott, hogy a megjelölés és a védjegy első négy betűje megegyezik, az árujelzők azonosan a „vita” elemből képzett fantáziaszavak. Az egyetlen betűben való eltérés, illetve a „D3” kiegészítés nem ad kellő megkülönböztetést a megjelölésnek, sem az írásképet, sem a hangzást nem változtatja meg oly módon, hogy a fogyasztók biztonsággal elkülöníthessék a védjegytől, tehát az összetéveszthetőség fennáll. Indokai szerint a bitorlás megállapításának nem feltétele, hogy az összehasonlítható termékek hatóanyagai azonosak legyenek, elégséges, ha a termékek funkciójukat, rendeltetésüket tekintve hasonlóak.

Mindezek alapján megállapította, hogy az alperes a megjelölést hordozó termékek forgalomba hozatalával, eladásra való felkínálásával és reklámozásával a keresetben megjelölt időponttól kezdve védjegybitorlást valósít meg. A jogsértés befejező időpontját az alperes 2016 májusára tette, viszont a felperesnek írt válaszelevelében úgy nyilatkozott, hogy 2016 októberében üzletkötője részéről még történt eladás. Az elsőfokú bíróság kifejtette, miszerint egyetlen termékkel is megvalósítható a jogsértés, az a körülmény, hogy üzletkötője a terméket nem hívta vissza, hanem értékesítette az alperesnek felróható, hiszen az értékesítés az ő érdekkörében történt. Megbízottjának/ügynökének tevékenységéért az alperest felelősség terheli, így a bitorlás csak 2016 októberében vált befejezetté. Az elsőfokú bíróság továbbá a jövőre nézve eltiltotta az alperest a jogsértéstől. A bitorlással arányban állónak ítélte a kért elégtételadás módját és mértékét is, ezért kötelezte az alperest az általa megjelentetett kiadványban, illetve a honlapján történő közzétételre. A törvényszék az adatszolgáltatási kérelemnek is helyt adott, rámutatva, hogy a felperes jogosult megismerni azokat az üzleti partnereket, elérhetőségeiket, akik a bitorló termékek forgalmazásában részt vettek.

A döntés ellen az alperes fellebbezett, elsődleges kérelme az ítélet megváltoztatására és a kereset elutasítására irányult, másodlagosan a határozatot úgy kérte megváltoztatni, hogy a másodfokú bíróság utasítsa el az adatszolgáltatási kérelmet, az elégtételadást pedig 10-es méretű, bárhol elhelyezett, egyszeri megjelenésre kérte korlátozni.

Álláspontja szerint a törvényszék téves tényállást állapított meg. Érvei szerint önmagában az a tény, hogy a vitaminkészítmények az 5. áruosztályba vannak besorolva nem jelenti, hogy funkciójukat, rendeltetésüket tekintve hasonlóak lennének. Kifogásolta, hogy az eljárásban elsikkadt, hogy a „VITAMAX D3” megjelölés vitaminkészítményt takar. Kiemelte, hogy a gyártók és forgalmazók szokásosan a nagybetűs, alfabetikus elnevezéseket használják, ez jelenti az elhatárolást, ez a figyelemfelkeltő a vásárló, illetve végfelhasználók számára, és emiatt az ügyben nem a bevett

gyakorlat alapján kellett volna vizsgáldni. Az érintett készítmények nem az előtagként használt szöösszetételtől vagy az alkalmazott betűk eltérésétől függően különíthetők el egymástól, hanem az utótagban megjelenő vitamintartalmat meghatározó alfabetikus nagybetűk által. Tehát amíg a felperes készítménye egy klasszikus B-vitaminsort tartalmazó keverék (mix), addig az alperesé csontosodást elősegítő, elsősorban és nagy (max) hatóanyag-tartalommal D-vitamint tartalmazó készítmény, mely C és B6 vitaminokat is tartalmazva nyeri el a D3 elnevezést. Vagyis a vásárló egyértelműen és össze nem téveszthetően tudja, hogy az egyik esetben B-vitamin, míg másik esetben D-vitamin tartalmú készítményről van szó. Ekként nincs olyan érintkezési pont, ami akár szakmai oldalról, akár egy laikus számára összetéveszthetővé, illetve egymást helyettesítővé tehetné a két terméket.

Megítélése szerint súlyos tévedése az ítéletnek, hogy az összetéveszthetőség fennállását megállapította. Fenntartotta, hogy az ABC szerinti megkülönböztetés olyan súlyú a vitaminkészítményeknél, ami minden más megkülönböztetési szempontot felülír, a hatóanyagokat nem ismerő egyszerű ember számára kizárólag ez az utótag a megkülönböztetés alapja. Hivatkozott dr. J. Á.-nak a készítményeket összehasonlító szakvéleményére, amit azzal kért figyelembe venni, hogy ha ez eljárásjogi szabályba ütközik, akkor saját nyilatkozataként értékelje a bíróság. A csatolt szakvéleményből kitűnik, hogy a két termék közel sem azonos, hiszen összetevőik alapján más oktanú hiánybetegségek kezelésére alkalmasak, amit éppen az ABC szerinti elhatárolás jelenít meg. Tehát eltérő termékekről van szó, teljesen eltérő felhasználási céllal. Ebből következően alperesre nézve rendkívül méltánytalan az ítélet. Azzal is érvelt, hogy nincs olyan állattartó, aki a két terméket összetévesztené, így nincs olyan magatartásforma, amellyel a felperesnek kárt okozhatna. A piaci működésbe való beavatkozásnak tartotta a forgalmi adatok kiadására kötelezést és eltúlzottnak találta az ítéletben rendelt elégtételadást, így annak mérséklését kérte még abban az esetben is, hogyha a jogsértés megállapításra kerülne.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult, annak helyes indokaira tekintettel.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást kellően feltárta, abból az anyagi és eljárási szabályok megfelelő, a bírósági gyakorlatot is tükröző helyes alkalmazásával, eljárási hiba nélkül jutott arra a meggyőződésre, hogy a sérelmezett magatartásokkal az alperes bitorolja a felperes védjegyét. Döntésével és indokaival a másodfokú bíróság mindenben egyetértett, a fellebbezésben felhozott érvek miatt az alábbiakat fejt ki.

A Vt. 12. § (2) bekezdés b) pontja értelmében a kizárólagos használati jog alapján a védjegyjogosult bárkivel szemben felléphet, aki engedélye nélkül gazdasági tevékenység körében használ olyan megjelölést, amelyet a fogyasztók a védjeggyel összetéveszthetnek a megjelölés és a védjegy azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt.

Az összetéveszthetőség körében az elsőfokú bíróság vizsgálata helyesen korlátozódott az árujelzők, valamint a védjegy árujegyzékében szereplő és az alperesi használattal érintett áruk összevetésére, tévesen érvelt azzal a fellebbezés, hogy az ügyben nem a bevett gyakorlat alapján kellett volna eljárni. A védjegybitorlási perekben ugyanis közömbös, hogy valójában mennyire hasonlatosak a felek által forgalmazott termékek, mert az eljárásnak nem tárgya, hogy a felperes ténylegesen milyen termékekre használja a védjegyét. Ennek okán súlytalan a készítmények különböző

összetételével, eltérő hiánybetegségek gyógyításával kapcsolatos fellebbezési okfejtés, jelentősége annak van, hogy a kifogásolt megjelöléssel ellátott alperesi vitamin az árujegyzék 5. osztályába sorolt állatgyógyászati készítmények körébe tartozik. Erre tekintettel irreleváns a fellebbezéshez csatolt összehasonlító szakvélemény, mert nem eredményezhetett volna az alperesre nézve kedvezőbb határozatot, de annak a másodfokú eljárásban történő értékelését a Pp. 235. § (1) bekezdése ki is zárja.

Helytállóan jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy az árujegyzők között olyan mértékű hasonlóság áll fenn, ami alkalmas arra, hogy a piacon zavart keltsen azon keresztül, hogy az átlagfogyasztó az alperesi termékkel találkozva tévesen arra a feltevésre jut, hogy a védjeggyel vagy az azzal jelzett felperesi termékkel van dolga. Az ütköző „Vitamix-B” és „VITAMAX D3” megjelölések dominánsnak minősülő hétbetűs szavában az utolsó előtti betű kivételével azonos betűk szerepelnek, ez vizuálisan és fonetikailag is nagyfokú hasonlósághoz vezet, amit a magyar nyelv elől hangsúlyos kiejtési szabályára is tekintettel nem ellensúlyoz kellőképpen az a körülmény, hogy az alperesi megjelölés utótagja eltérést mutat a védjegytől. Nem vitásan a vitamin készítményeknél a rendeltetésre tartalmazhat utalást a vitaminok fajtájának ABC szerinti feltüntetése, de a domináns szavak csekély fokú eltérése miatt a tájékozott, észszerűen eljáró és átlagos figyelmű fogyasztó az alperesi termék kapcsán könnyen juthat arra a valótlan eredményre, hogy a felperes védjegyének megújított változatával, esetleg védjegycsaládjának új tagjával van dolga. A kifejtettek okán nem lehet eltérő megállapításra jutni annak fellebbezésbeli hangsúlyozása ellenére sem, miszerint a gyártók és forgalmazók szokásosan a nagybetűs, alfabetikus elnevezéseket használják az elhatárolásra, mert adott esetben nem lehet eltekinteni a megjelölés és a védjegy domináns szavainak az első két szótag konceptuális azonosságán is alapuló hasonlóságára, ami a magas fokú vizuális és fonetikai hasonlósággal együtt reálisan magában rejtje a szóban forgó árujelzők összetéveszthetőségének a veszélyét. E körben a másodfokú bíróság kiemeli, hogy a megjelölések tényleges összetévesztésének nem kell előfordulnia, a jogsértés megvalósulásához már ennek lehetősége is elégséges.

Minderre tekintettel a Vt. 12. § (2) bekezdés b) pontja, (3) bekezdés a), b) és e) pontja, 27. § (1) bekezdése, (2) bekezdés a) pontja alapján helytállóan állapította meg a törvényszék, hogy a kifogásolt magatartásokkal az alperes védjegybitorlást követ el, helyesen tiltotta el a további jogsértéstől és a szükségesség és arányosság szem előtt tartásával, megfelelően alkalmazta a c) és d) pontokban foglalt adatszolgáltatásra és elégtételadásra kötelezést.

Ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A sikertelen fellebbezés folytán a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében az alperes köteles megtéríteni a felperesnek a másodfokú eljárással felmerült költségét, ami a képviselőt ellátó ügyvéd 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése szerint mérlegeléssel meghatározott munkadíjából áll. A felperes a fellebbezési szakra 8 munkaórát számított fel, ezt a másodfokú bíróság eltúlzottnak tartotta, a ténylegesen kifejtett tevékenységre 3 órát fogadott el és figyelemmel a 25.000 forint/óra munkadíjra a másodfokú perköltséget 75.000 forint + áfa összegben állapította meg.

Budapest, 2018. március 27.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

. Mózsik Tímea s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
bíróági ügyintéző